

Aastatuhande arengueesmärgid

Euroopa Parlamendi 13. juuni 2013. aasta resolutsioon aastatuhande arengueesmärkide ja 2015. aasta järgse raamistiku kindlaksmääramise kohta (2012/2289(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 8. septembril 2000 vastu võetud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni aastatuhande deklaratsiooni,
- võttes arvesse resolutsiooni pealkirjaga „Lubaduse täitmine: ühisel jõul saavutame aastatuhande arengueesmärgid”, mille ÜRO Peaassamblee võttis vastu aastatuhande arengueesmäärke käsitleva ÜRO kõrgetasemelise täiskoguistungi 2010. aastal toimunud 65. istungjärgul,
- võttes arvesse 1995. aasta septembris Pekingis toimunud neljandat ülemaailmset naisteteemalist konverentsi, Pekingis vastu võetud deklaratsiooni ja tegevusprogrammi ning nendest tulenevaid lõppdokumente, mis võeti vastu 9. juunil 2000, 11. märtsil 2005 ja 2. märtsil 2010 ehk vastavalt ÜRO erakorralistel istungjärgudel Peking +5, Peking +10 ja Peking +15, kus käsitleti edasisi meetmeid ja algatusi Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi rakendamiseks ning milles liikmesriigid võtsid kohustuseks võtta meetmeid naiste ja meeste võrdõiguslikkuse edendamiseks 12 valdkonnas,
- võttes arvesse vähim arenenud riike käsitlevat Istanbuli tegevuskava aastateks 2011–2020,
- võttes arvesse elanikkonna ja arengu rahvusvahelise konverentsi tegevuskava rakendamist, mille kohta võeti otsus vastu Kairos 1994. aastal ja milles tunnustatakse, et seksuaal- ja reproduktiivtervishoid ning seonduvad õigused on säästva arengu elluviimisel põhilise tähtsusega,
- võttes arvesse ÜRO Arenguprogrammi 2010. aasta jaanuaris avaldatud aruannet „Pooltel teel aastatuhande eesmärkide suunas – aastatuhande eesmärkide saavutamine” (Beyond the Midpoint - achieving the Millenium Development Goals),
- võttes arvesse ÜRO Arenguprogrammi 2010. aasta inimarengu aruannet „Rahvaste tõeline rikkus – rajad inimarenguni”,
- võttes arvesse ÜRO aruannet Gender Chart 2012, milles antakse aastatuhande kaheksale arengueesmärgile hinnang soolise võrdõiguslikkuse arengu aspektist,
- võttes arvesse ÜRO Arenguprogrammi (UNDP) 2011. aasta inimarengu aruannet,
- võttes arvesse 20.–22. juunil 2012 Rio de Janeiros (Brasiilia) toimunud ÜRO 2012. aasta säästva arengu konverentsil vastu võetud lõppdeklaratsiooni,
- võttes arvesse 1979. aastal ÜRO Peaassamblee poolt vastu võetud konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta, milles määratletakse, mis on

naiste diskrimineerimine, ja sätestatakse riiklik tegevuskava sellise diskrimineerimise lõpetamiseks,

- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni ja inimõiguste õigusraamistikku,
- võttes arvesse ÜRO süsteemi töörühma tööd ÜRO 2015. aasta järgse arengukavaga, mida juhtisid ühiselt ÜRO Majandus- ja Sotsiaalosakond (UN DESA) ja ÜRO Arenguprogramm (UNDP) kõikide ÜRO organisatsioonide toetusel ja asjaomaste sidusrühmadega konsulteerides,
- võttes arvesse ÜRO 2012. aasta juuni aruannet ÜRO peasekretärile pealkirjaga „Realizing the future we want for all” („Sellise tuleviku teostamine, mida soovime kõikidele”),
- võttes arvesse ÜRO peasekretäri väljapaistvate isikute kõrgetasemelise ekspertrühma tööd 2015. aasta järgse arengukavaga ning ÜRO 2012. aasta säästva arengu konverentsi tulemusi,
- võttes arvesse Monterrey konsensust, mis võeti vastu rahvusvahelisel arengu rahastamise konverentsil Monterreys (Mehhiko) 18.–22. märtsil 2002,
- võttes arvesse 2011. aasta detsembris Busanis toimunud kõrgetasemelisel foorumil abi tõhususe teemal vastu võetud deklaratsiooni ja tegevuskava,
- võttes arvesse abi tõhusust käsitlevat Pariisi deklaratsiooni ja Accra tegevuskava,
- võttes arvesse dokumenti „Euroopa konsensus arengu küsimuses”¹ ning ELi tegevusjuhendit vastastikuse täiendavuse ja tööjaotuse kohta arengupoliitikas²,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 7, milles kinnitatakse, et EL tagab eri poliitikavaldkondade ja meetmete kooskõla, võttes arvesse kõiki oma eesmärgi,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 208, milles sätestatakse: „Liit võtab arengukoostöö eesmärgi arvesse muu sellise poliitika puhul, mida ta rakendab ja mis tõenäoliselt mõjutab arengumaid”,
- võttes arvesse komisjoni 12. aprilli 2005. aasta teatist „Poliitikavaldkondade seostatus arenguga” (COM(2005)0134) ja nõukogu 14. mail 2012 toimunud välisasjade nõukogu 3166. istungil vastu võetud järeldusi „Poliitikavaldkondade arengusidusus”,
- võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „ELi poliitiline raamistik, millega toetatakse arenguriike toiduga kindlustatuse probleemide lahendamisel” (COM(2010)0127),
- võttes arvesse komisjoni 31. märtsi 2010. aasta teatist „Toiduvarustuskindluse parandamiseks antav humanitaarabi” (COM(2010)0126),
- võttes arvesse komisjoni 3. oktoobri 2012. aasta teatist „ELi lähenemisviis

¹ ELT C 46, 24.2.2006, lk 1.

² Nõukogu 15. mai 2007. aasta järeldused 9558/07.

- vastupanuvõimele: õppetunnid toidukriisidest” (COM(2012)0586),
- võttes arvesse komisjoni 12. märtsi 2013. aasta teatist „Tõhusam välisabi emade ja laste toitumise parandamiseks: ELi poliitikaraamistik” (COM(2013)0141),
 - võttes arvesse 19. septembri 2008. aasta Euroopa arenguaruannet „Keskpunktis aastatuhande arengueesmärkide täitmine: Kus me asume ja kuhu meil on vaja minna?”,
 - võttes arvesse komisjoni 27. veebruari 2013. aasta teatist pealkirjaga „Inimväärne elu kõigile: vaesuse kaotamine ja maailmale säästva tuleviku tagamine” (COM(2013)0092),
 - võttes arvesse ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse partnerluse rahastamisvahend koostööks kolmandate riikidega (COM(2011)0843, SEC(2011)1475, SEC(2011)1476),
 - võttes arvesse komisjoni 7. detsembri 2011. aasta ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend (COM(2011)0840),
 - võttes arvesse komisjoni 29. juuni 2011. aasta teatist „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve” (COM(2011)0500) ja komisjoni sama kuupäeva töödokumendi „Euroopa 2020. aasta eelarve: praegune rahastamissüsteem, probleemid, osalistega konsulteerimise tulemused ja eri valikuvõimalused horisontaalsete ja valdkondlike põhielementide kohta” (SEC(2011)0868),
 - võttes arvesse komisjoni 7. detsembri 2011. aasta ühisteatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule pealkirjaga „EL kui ülemaailmne partner: Uus lähenemisviis ELi välistegevuse rahastamisele”, (COM(2011)0865),
 - võttes arvesse komisjoni 7. detsembri 2011. aasta teatist „Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide ning ülemeremaade ja -territooriumidega ajavahemikus 2014–2020 tehtava ELi koostöö rahastamist käsitleva mitmeaastase finantsraamistiku ettevalmistamine” (COM(2011)0837),
 - võttes arvesse nõukogu 31. jaanuaril 2013 toimunud välisasjade nõukogu 3218. istungil vastu võetud järeldusi ELi toetuse kohta jätkusuutlikele muudatustele üleminekuühiskondades,
 - võttes arvesse nõukogu 14. mail 2012 toimunud välisasjade nõukogu 3166. istungil vastu võetud järeldusi pealkirjaga „Muutuste kava ELi arengupoliitika mõju suurendamiseks”,
 - võttes arvesse komisjoni 12. septembri 2012. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Demokraatia ja säästva arengu juured: Euroopa koostöö kodanikuühiskonnaga välissuhete valdkonnas” (COM(2012)0492),
 - võttes arvesse komisjoni üldsusega konsulteerimisi ELi seisukoha ettevalmistamiseks 2015. aasta järgse arenguraamistiku kohta¹, mis toimusid 15. juunist 2012 kuni

¹ http://ec.europa.eu/europeaid/what/millennium-development-goals/index_en.htm

15. septembrini 2012 ning mis olid avatud kõikidele huvitatud sidusrühmadele, eraisikutele, organisatsioonidele (valitsus- ja valitsusväliste, parlamentaarsetele, akadeemilistele, erasektori jms organisatsioonidele) ja riikidele,
- võttes arvesse komisjoni 21. aprilli 2010. aasta teatist „Kaheteistkümnest punktist koosnev ELi tegevuskava aastatuhande arengueesmärkide toetuseks” (COM(2010)0159),
 - võttes arvesse oma 15. juuni 2010. aasta resolutsiooni „Edusammud aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks lähtuvalt vahekokkuvõttest ÜRO 2010. aasta septembri kõrgetasemelise kohtumise ettevalmistamisel”¹,
 - võttes arvesse 2013. aasta jaanuaris läbi viidud uuringut „Aastatuhande arengueesmärgid ja 2015. aasta järgne periood – ELi tugev pühendumus”,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse arengukomisjoni raportit ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamust (A7-0165/2013),
- A. arvestades, et aastatuhande arengueesmärgid on tänu oma konkreetsetele ja ajaliselt piiratud sihtidele suurendanud teadlikkust ülemaailmsest vaesusest kui kiireloomulisest probleemist ja ülemaailmse tegutsemise esmatahtsast eesmärgist; arvestades, et kaks aastat enne aastatuhande arengueesmärkide kavandatud saavutamist 2015. aastal on tehtud märkimisväärsed edusamme: saavutatud on eesmärk vähendada ülimat vaesust poole võrra, samuti eesmärk vähendada poole võrra nende inimeste arvu, kellel puudub usaldusväärne juurdepääs parandatud joogivee allikatele, parandatud on rohkem kui 200 miljoni agulites elava inimese elamistingimusi, tüdrukuid võetakse nüüd algkoolidesse poistega võrdsel arvul ning võib näha kiirenevaid edusamme laste ja naiste suremuse vähendamisel; arvestades, et praegused aastatuhande arengueesmärgid ei tegele siiski piisavalt vaesuse algpõhjustega, nagu riikidesisene ja -vaheline ebavõrdsus, sotsiaalne tõrjutus, elurikkus ja juhtimine;
- B. arvestades, et komisjoni, nõukogu ja Euroopa Parlamendi allkirjastatud Euroopa konsensus arengupoliitikas on ühenduse õigustik; tuletades meelde, milline tähtsus ja ulatus on sellel dokumendil, mis käsitleb Euroopa arengukava ning sellest tulenevat õigustikku ja tegevussuundasid;
- C. arvestades, et aastatuhande arengueesmärgid on aidanud määratleda vaesust kui mitmemõõtmelist ilmajätust inimeste elus, hõlmates haridust, tervishoidu, keskkonda, toitu, tööhõivet, eluaset ja soolist võrdõiguslikkust;
- D. arvestades, et endiselt püsivad ja ilmselt suurenevad ülemaailmsed probleemid: vaesus, nälg ja alatoitumus, juurdepääsu puudumine kvaliteetsele tervishoiule kõigi jaoks, piiratud juurdepääs ravimitele, nõuetekohase, ohutu kanalisatsiooni ja hügieeni puudumine, ebapiisaval tasemel kvaliteetne alg- ja keskharidus, suur töötus – eelkõige noorte töötus, sotsiaalkaitse puudumine ja puudulik inimõiguste austamine, ebavõrdsus, sealhulgas sooline ebavõrdsus, ning keskkonnaseisundi halvenemine ja kliimamuutused, tuues kaasa vajaduse leida uusi arenguteid, mis võiksid viia kaasava ja jätkusuutliku

¹ ELT C 236 E, 12.8.2011, lk 48.

arenguni kõigi jaoks;

- E. arvestades, et ligikaudu miljard inimest maailmas on alatoidetud ja üle 200 miljoni ilma tööta; arvestades, et ainult 28% maailma elanikest on kaetud kõikehõlmavate sotsiaalkaitsesüsteemidega, mis kajastab suurt mitteametliku tööhõive määra, ja arvestades, et hinnanguliselt 1,4 miljardil inimesel puudub juurdepääs piisavatele energiateenustele, mis vähendab nende võimet vaesusest jagu saada;
- F. arvestades, et alatoitumuse tõttu sureb arenguriikides hinnanguliselt 2,6 miljonit last igal aastal ja et alatoidetute arv suureneb kliimamuutuste mõju tõttu ilmselt veelgi;
- G. arvestades, et hinnanguliselt 140 miljonist tüdrukust saavad 2020. aastaks lapspruudid, kui praegused varase abielu vanusemäärad jäävad püsima;
- H. arvestades, et kolm neljandikku maailma vaestest elavad keskmiste tuludega riikides ja vastavalt Maailmapanga 2008. aasta maailma arengunäitajatele on riikidesised sissetulekute ja jõukuse erinevused 1980. aastate algusest suurenenud, kaasa arvatud kõrgete tuludega riikides; arvestades, et sissetulekute ja töökohtade ebakindlus on allhangetel ja nõrgemal töökaitasel põhinevate globaliseerumise mudelite tõttu samuti suurenenud;
- I. arvestades, et 2015. aastal kasutab arvatavasti üle 600 miljoni inimese endiselt parandamata veeallikaid, mis ohustavad tervist, ja et miljardi inimese (kellest 70% on naised) sissetulek on endiselt väiksem kui 1,25 USA dollarit päevas, eriti mõningates Aafrika riikides, kuid samuti ka tärkava majandusega riikides, ning et praeguste suundumuste jätkudes ei saavutata aastatuhande arengueesmärki vähendada poole võrra põhiliste sanitaarteenusteta elavate inimeste osakaalu enne 2049. aastat; arvestades, et praegu on tööta peaaegu 200 miljonit inimest – ligikaudu 74 miljonit nendest on vanuses 15–24 eluaastat – ja ainult 20%-l maailma elanikest on piisav sotsiaalkindlustuskaitse, samas kui enam kui pooltel see üldse puudub; arvestades, et 2015. aasta tähistamine Euroopa arenguaastana võimaldab suurendada Euroopa kodanike teadmisi uute aastatuhande arengueesmärkide olulisusest;
- J. arvestades, et ülemaailmne toidu-, energia- ja finantskriis aastatel 2007–2010 koos ülemaailmse majanduslanguse ja kliimamuutustega tõstis esile toiduainete ülemaailmsete tarnesüsteemide hapruse ja paljastas finants- ja kaubaturgude ning ülemaailmse juhtimise mehhanismide vajakajäämised;
- K. arvestades, et jätkusuutlikkusega seotud küsimused, sealhulgas kiire vajadus vähendada kasvuhoonegaaside ülemaailmseid heitkoguseid ning saavutada loodusvarade õiglasem ja säästvam majandamine ja juhtimine, kujutavad endast ümberkorralduskava keskset probleemi;
- L. arvestades, et 1986. aasta arenguõiguse deklaratsioonis on arengut nimetatud põhiliseks inimõiguseks; arvestades, et deklaratsioonis kohustutakse järgima inimõigustel põhinevat tegevusviisi, mida iseloomustab kõikide inimõiguste (majanduslike, sotsiaalsete, kultuuriliste, kodaniku- ja poliitiliste õiguste) rakendamine, ning arvestades, et deklaratsioonis kohustutakse samuti tugevdama rahvusvahelist koostööd;
- M. arvestades, et aastatuhande arengueesmärkide saavutamine enne tähtaega sõltub suuresti ülemaailmse arengupartnerluse täitmisest, ning arvestades, et EL ja selle liikmesriigid

peaksid järgima oma kohustusi ega tohiks lasta praegusel majandus- ja finantskriisil tehtud edusamme peatada;

- N. arvestades, et ELi toimimise lepingu artiklis 208 on sätestatud, et ELi arengukoostöö poliitika põhieesmärgiks on vaesuse vähendamine ja pikemas perspektiivis selle kaotamine;
- O. arvestades, et 50 aastat doonorriikide rahastatud arengupoliitikat on tekitanud ülemäärase harjumuse ja sõltuvuse¹;
- P. arvestades, et ÜRO teeb kaasaval viisil tihedat koostööd kõikide sidusrühmadega, et tugineda aastatuhande arengueesmärkidest saadud impulsile ning jätkata põhjalikku 2015. aasta järgset arengukava, mis peaks põhinema kõrgema kvaliteediga abil, täiustatud koordineerimisel ja poliitikavaldkondade sidususe põhimõtetel;
- Q. arvestades, et EL on võtnud kohustuse tagada poliitikavaldkondade arengusidusus, mis on kooskõlas Euroopa Ülemkogu 2005. aasta järeldustega ning mida kinnitati 14. mai 2012. aasta järeldustes²;
- R. arvestades, et EL on maailma suurima rahastajana kindlalt otsustanud saavutada aastatuhande arengueesmärgid õigel ajal ja on tõsiselt pühendunud 2015. aasta järgse arengukava läbirääkimistele;
- S. arvestades, et Euroopa Parlament pöörab sellele protsessile erilist tähelepanu ja on seisukohal, et EL peaks tegutsema 2015. aasta järgse raamistiku liikumapaneva jõuna;
- T. arvestades, et märkimisväärne arv ebakindlaid või konfliktidest mõjutatud riike ei ole saavutanud mitte ühtegi aastatuhande arengueesmärki³;
- U. arvestades, et rahu, julgeoleku, demokraatia, inimõiguste austamise ja poliitilise stabiilsuse puudumine koos korrupsiooni ja inimõiguste rikkumisega takistavad vaestel riikidel oma arengupotentsiaali saavutamast;
- V. arvestades, et 75% maailma vaestest elab keskmiste tuludega riikides, vaatamata nende riikide majanduskasvule, ning arvestades, et keskmiste tuludega riikides esinevat olukorda ei tohiks seetõttu aastatuhande arengueesmärkide läbivaatamisel ja uues arengukavas kokkulepitud diferentseerimise põhimõtte arvessevõtmisel tähelepanuta jätta;

I. Aastatuhande arengueesmärgid ja uued probleemid

- 1. kinnitab, et 2000. aastal kindlaks määratud aastatuhande arengueesmärgid on kaasa aidanud paljudele keskmiste tuludega riikides ja arenguriikides tehtud edusammudele ning neid tulemusi on vaja tulevase raamistiku jaoks õigesti analüüsida, et saavutada globaalsemad ja jätkusuutlikumad tulemused;

¹ <http://www.ecdpm-talkingpoints.org/african-consultations-post2015-development-agenda>.

² Dok nr 9317/12.

³ OECD *et al.*, 2011, „Konfliktid, haavatavus ja relvastatud vägivald on peamised tegurid, mis takistavad aastatuhande arengueesmärkide saavutamist”.

2. rõhutab, et olukord maailmas on viimase aastakümne jooksul tugevasti muutunud ja samuti on muutunud vaesuse olemus, mistõttu on vaesuse kaotamise puhul kujunemas põhiküsimuseks riikidevaheline ja -sisene suurenenud lõhe ja ebavõrdsus;
3. rõhutab, et kuigi mõnest arenguriigist on saanud doonorriigid, seisavad nad endiselt vastamisi suure ja kasvava ebavõrdsusega, mis on võrreldav teiste arenguriikidega; rõhutab, et muu hulgas tekitavad keerulisi ja omavahel seotud probleeme kliimamuutused, toiduga kindlustamatus, ränne, töötus, demograafilised muutused, korruptsioon, piiratud ressursid, jätkusuutmatu majanduskasv, finants- ja majanduskriisid ning inimõiguste rikkumised;
4. tuletab meelde, et keskkonnaseisundi halvenemine ohustab aastatuhande arengueesmärkide, sealhulgas äärmise vaesuse ja nälja kaotamise eesmärgi saavutamist; tuletab eelkõige meelde, et püsiv ebavõrdsus ja võitlus nappide ressursside pärast on konfliktide, nälja, julgeoleku puudumise ja vägivalda peamised käivitajad, mis omakorda on peamised inimarengut ja säästva arengu saavutamiseks tehtavaid jõupingutusi takistavad tegurid; kutsub üles võtma vastu terviklikuma seisukoha, mis kajastab ÜRO 2012. aasta säästva arengu konverentsi tulemusi ja järeelmeetmeid;
5. tuletab meelde vajadust Euroopa Liidu kaubandus- ja arengupoliitika vahelise sidususe järele, pidades eelkõige silmas äärepoolseimaid piirkondi;
6. nõuab tungivalt, et ELi juhtmõtted avalduksid ühel ja kindlal häälel 2015. aasta järgse raamistiku üle peetavatel aruteludel ja kuni ÜRO tippkohtumiseni ning et EL võtaks vastu ühise, tõhusa ja julge seisukoha põhimõtete ja eesmärkide kohta, mis peaksid olema osa uuest 2015. aasta järgsest arenguraamistikust; rõhutab samal ajal, et vaja on ühtset, kõikehõlmavat ja integreeritud raamistikku, millel on selged võrdlusalused ja mis sisaldab keskseid arengu ja jätkusuutlikkuse küsimusi, ning et nimetatud raamistik peab oma olemuselt olema kõikehõlmav ja üleüldine, soodustama jõukust, inimõigusi ja heaolu kõigi jaoks, märkima kõikide riikide otsest ja aktiivset kaasatust selle ülesehitamises ja rakendamises ning pöörama tähelepanu sellele, milline on lisaks rahastamisele rikkamate riikide roll ja vastutus seoses raamistiku tulemuslikkusega;
7. juhib tähelepanu sellele, et ülemaailmse arengupartnerluse suunitlus tuleks läbi vaadata, et võtta arvesse muutunud olukorda, ning see peaks olema tihedalt seotud 2015. aasta järgse kava uute mõõtmetega; rõhutab, et ümberkorraldatud ja uut indu saanud ülemaailmne arengupartnerlus on väga oluline 2015. aasta järgse kava rakendamiseks ja tõhusate aruandlusmehhanismide tagamiseks kõikidel tasanditel;
8. on seisukohal, et kõnealune ühtne lähenemisviis eeldab asjakohast kooskõlastamist ELi ja selle liikmesriikide vahel enne, kui seda tutvustatakse New Yorgi sügisel tippkohtumisel, ning suurt silmapaistvust Euroopa arenguvoliniku juhtimisel peetavate läbirääkimiste käigus; palub ELil, kes on kogu maailmas põhiline rahastaja, täita igakülgset oma rolli 2015. aasta järgse kava peamise osalisena;
9. nõuab, et 2015. aasta järgse arenguraamistiku eesmärgid hõlmaksid aastatuhande arengueesmärke ja jätkusuutliku arengu eesmärke ning edendaksid jõukust ja heaolu kõigi jaoks, sealhulgas ebasoodsas olukorras olevate rühmade, nagu naiste, laste, eakate ja puuetega inimeste jaoks; rõhutab, et riiklike eesmärkide kehtestamiseks peab kasutama tõelist paindlikkust vastavalt suutlikkusele ning arvestama arenguriikide ja arengupartnerite, eriti kodanikuühiskonna otsest ja aktiivset kaasatust; juhib tähelepanu

sellele, et rikkad riigid peavad võtma suured kohustused nii seoses nende endi arengu kui ka oma teisi riike mõjutava poliitikaga;

10. rõhutab, et edusammude puudumine aastatuhande arengueesmärkide osas, mis on seotud naiste seisundiga, ei ole põhjustatud ainult rahalistest või tehnilistest takistustest, vaid ennekõike vähesest poliitilisest tahtest;

II. Vaesuse kaotamine

11. nõuab tungivalt, et vaesuse kaotamine, mis on ELi arengukoostöö esmane eesmärk, ja planeedi võimaluste piiridesse jääva jätkusuutliku sotsiaalse ja keskkonnaalase arengu saavutamine oleksid 2015. aasta järgse arengukava jaoks kohustuslikud üldised prioriteedid;
12. rõhutab, et ebavõrdsus takistab majandusarengut ja jõupingutusi vaesuse vähendamiseks; tuletab eelkõige meelde, et ebavõrdsuse kõrge tase raskendab sotsiaalse solidaarsuse põhimõtetele tuginevate laiapõhjaliste, ümberjaotavate ja fiskaalselt jätkusuutlike sotsiaalkindlustussüsteemide ülesehitamist ning ebavõrdsuse kõrge tase võib suurendada kuritegevust või põhjustada vägivaldse konflikti, eelkõige paljurahvuselistes ühiskondades; arvab, et ühiskonna tõeliseks muutmiseks on vaja tegeleda vaesuse struktuursete põhjustega;
13. tunnistab, et areng ja vaesuse kaotamine on mitmel viisil põimunud rahu ja julgeoleku, keskkonna, inimõiguste, soolise võrdsuslikkuse, demokraatia ja hea valitsemistava probleemidega; nõuab seetõttu vaesuse kaotamiseks uuendatud tegevusviisi, milles peetakse tähtsaks kaasavat majandusarengut ja -kasvu, jõukuse ümberjaotamist eelarvevahendite kaudu, inimväärset tööd, tõhusat kutsealast koolitust, keskkonnasäästlikkust, inimõigusi ja head valitsemistava;
14. nõuab, et aastatuhande arengueesmärkide järgne kava oleks tugevalt seotud 1986. aasta arenguõiguse deklaratsiooniga, milles mitte üksnes ei kinnitata, et areng on põhiline inimõigus, vaid käsitletakse ka arengut kui protsessi;
15. nõuab, et vaesusele lõpu tegemiseks liidetaks majanduskasvule suunatud tegevusviisi soolise aspekti arvestamine ning et sooline võrdsuslikkus lisataks kõikidesse ELi programmidesse, poliitikavaldkondadesse ja strateegiatesse ning 2015. aasta järgsesse raamistikku;
16. rõhutab, et kaasamine on vaeseid toetavast strateegiast kaugemale ulatuv dünaamiline mõiste ja tähendab fookuse laiendamist ebakindla elujärgiga haavatavate elanikkonnarühmade hõlmamiseks, mis nõuab arengustrateegia sidumist makromajandusliku raamistikuga; on seisukohal, et kvalitatiivsete näitajate kindlaksmääramine on ülioluline selleks, et jälgida, mil määral on arengu edusammud kaasavad ja jätkusuutlikud ning millises ulatuses tegeletakse enim puudustkannatavate ja haavatavate inimrühmade vajadustega;
17. nõuab sellega seoses, et vaesusele antaks laiem määratlus kui see, mis põhineb üksnes sisemajanduse koguproduktil (SKP); rõhutab, et ülemaailmsed ja riiklikud keskmised näitajad jätavad välja suure osa maailma vaestest;

Tervishoid, toitumine, haridus ja sotsiaalkaitse

18. tunnistab, et laste ja emade alatoitumisega tegelemine nõuab pikaajalisi arengustrateegiaid, mis keskenduvad alatoitumust mõjutavatele sektoritele, nagu tervishoid, haridus, vesi ja kanalisatsioon ning põllumajandus;
19. tuletab meelde, et inimeste heaolu mitmemõõtmelisust on vaja igakülgsest tunnustada; tuletab sellega seoses meelde, et tervishoid, toitumine, sotsiaalkaitse, sooline võrdõiguslikkus ja haridus on vaesuse kaotamise ja kaasava majandusarengu tagamise peamised vahendid;
20. rõhutab, kui tähtis on vähendada soolist ebavõrdsust esiteks hariduses, et suurendada inimkapitali keskmist kvaliteeti, ja teiseks tervishoius, eesmärgiga saavutada suuremaid edusamme emade tervise parandamisel ja laste suremusmäärade vähendamisel;
21. palub ELil kaitsta jõuliselt õigust kõrgeimatele võimalikele tervisenormidele, sealhulgas seksuaal- ja reproduktiivtervise normidele ja õigustele, ning HIV/AIDSi integreerimist muu hulgas vabatahtliku pereplaneerimise, ohutu abordi ja rasestumisvastaste vahendite võimaldamise;
22. rõhutab, et 2015. aasta järgsete aastatuhande arengueesmärkide raamistik hõlmab konkreetset eesmärki kõikide naistevastase vägivalla vormide kõrvaldamiseks;
23. rõhutab, et juurdepääsu üldisele tervisekindlustusele, milles on koos nii ravi kui ka ennetav tegevusviis, üldist juurdepääsu piisavale toitvale toidule ning töötamist võimaldavat kvaliteetharidust kõigile ja kõikidel tasemetel tuleks pidada 2015. aasta järgse kava peamisteks eesmärkideks;
24. rõhutab, et 2015. aasta järgne raamistik peab sisaldama esiteks kvaliteetsetele ja taskukohastele tervishoiuteenustele juurdepääsu eesmärke, mis keskenduvad terviseedendusele, ennetusele ja ravi eesmärgil sekkumistele, sealhulgas seksuaal- ja reproduktiivtervisele ja -õigustele ning HIV/AIDSile, kui esmatähtsatele küsimustele, ning teiseks tuleb selles kavandada konkreetseid samme selleks, et rajada esmatasandi tervishoiusüsteemid, mis tagavad ennetuse, ravi, hoolduse ja toetuse kõikidele inimestele, kaasa arvatud kõige rohkem kõrvalejäänud ja ebasoodsas olukorras olevatele rühmadele, nagu vähemused, kinnipeetavad, rändajad, dokumentideta inimesed, seksiteenuste pakkujad ja uimastitarvitajad;
25. nõuab kiiremaid ülemaailmseid meetmeid, et vähendada emade, vastsündinute ja laste suremust, ning kinnitab veel kord, kui suure tähtsusega on üldine juurdepääs reproduktiivtervishoiule;
26. nõuab jätkuvat toetust teadusuuringutele tõhusamate ja jätkusuutlikumate ennetus- ja raviprogrammide väljatöötamiseks, kaasa arvatud teadus- ja arendustegevusele tõhusa arstliku sekkumise, sealhulgas vaktsiinide, ravimite ja diagnostika vallas;
27. märgib, et naistel on toitumises ja toiduainetega kindlustatuses esmatähtis roll, olles vastutavad 80% põllumajanduse eest Aafrikas, kuigi nad ei saa veel peaaegu kunagi olla selle maa omanikud, mida nad harivad; rõhutab, et sellest tulenevalt sõltub näljahäda kaotamine abist väikepõllumajandustootjatele, et nad saaksid toota enda ja oma pere jaoks piisavalt toitu; juhib tähelepanu sellele, et enamik väikepõllumajandustootjaid on naised; nõuab sootundliku käsitusviisi integreerimist toiduga kindlustatuse kavandamise kõikidesse osadesse; rõhutab vajadust vältida ja ravida alatoitlust

tõenduspõhise sekkumisega, pidades esmatähtsaks rasedaid ja väikelapsi;

28. rõhutab vajadust töötada välja ja rakendada terviseprogramme, et tugevdada tervishoiusüsteeme, võttes arvesse asjaolu, et ülemaailmne majanduskriis on aeglustanud edasiminekut HIV/AIDSi, tuberkuloosi, malaaria ning tähelepanuta jäetud troopiliste haiguste alaste uurimuste vallas;
29. rõhutab emade tervise parandamise eesmärgi tähtsust emade suremuse vähendamise jaoks ja üldise juurdepääsu saavutamiseks seksuaal- ja reproduktiivtervise teenustele ja pereplaneerimisele; rõhutab naiste tervishoiu tegevuskava lahutamatu osana hariduse ja teadlikkuse tõstmise tähtsust seksuaal- ja reproduktiivtervise valdkonnas;
30. märgib, et erilist tähelepanu tuleb pöörata mõlemast soost laste harimisele soolistes küsimustes kohe nende haridustee algusest peale, nii et järk-järgult muutuksid hoiakud ja sotsiaalsed stereotüübid ning soolisest võrdõiguslikkusest saaks aluspõhimõte kõigis maailma riikides;
31. nõuab tungivalt, et ELi humanitaarabi andmine, mis aitab kaasa aastatuhande arengueesmärkide saavutamisele, tuleb tõhusalt jätta välja piirangutest, mille on humanitaarabile kehtestanud USA või muud rahastajad, eelkõige tagades juurdepääsu abordile naistele ja tüdrukutele, kes on relvastatud konfliktide käigus langenud vägistamise ohvriks;
32. tunnistab, et inimväärset töövõimalused annavad vaestele majapidamistele võimaluse vaesusest välja pääseda ning on üksikisikute ja perekondade jaoks kesksed vahendid endast lugupidamise ja kogukonda kuulumise tunde saavutamiseks ja tootliku panuse andmiseks; nõuab, et täielik ja tootlik tööhõive ja inimväärne töö oleksid 2015. aasta järgse arengukava keskne eesmärk, ning nõuab, et seda eesmärki toetataks hästi kavandatud riiklike sotsiaalkaitse põhialuste rakendamisega, mille eesmärk on vaesuse vähendamine ja vastupidavuse suurendamine;
33. rõhutab, et tervisekasvatus ja -haridus on põhitegurid parema rahvatervise jaoks;
34. nõuab tungivalt, et erilist tähelepanu pöörataks ka mittenakkushaigustega, näiteks vähiga, tegelemisele;
35. nõuab, et 2015. aasta järgne aastatuhande arengueesmärkide raamistik edendaks naiste mõjuvõimu ja soolist võrdõiguslikkust, kaotades soolise ebavõrdsuse kõikidel haridustasanditel, kasutades selleks konkreetseid eesmärke, mis hõlmavad üldist juurdepääsu kvaliteetsele haridusele ja haridustee lõpetamist (alg-, kesk- ja kõrgemal tasandil) ning kutseõpet noortele töökohtade loomist soodustavas poliitikakeskkonnas, naiste kirjaoskamatuselike likvideerimist ning juurdepääsu kõikehõlmavale seksuaalharidusele koolis ja kooliväliselt;

III. Hea valitsemistava

36. rõhutab, et 2015. aasta järgne jätkusuutlik arengukava nõuab demokraatliku valitsemistava ja inimõiguste põhimõtte järgimist, tõhusaid, läbipaistvaid ja vastutustundlikke institutsioone ja partnereid kõikidel tasanditel ning volitatud ja demokraatia protsessi süstemaatiliselt kaasatud kodanikuühiskonda; nõuab tungivalt, et raamistiku aluseks võetaks osalusdemokraatia ja tõhusa kodakondsuse kesksed mõisted

kodaniku- ja poliitiliste õiguste täieliku ja suurema teostamise kaudu;

37. kutsub ELi üles jagama oma kogemusi ja teadmisi arenguriikidega, tagades juurdepääsu teadmistele asjaomastes säästva arengu valdkondades ja kasutades eelkõige ära ELi liikmesriikide üleminekukogemusi;
38. on seisukohal, et käimasolevate läbirääkimiste ja arutelu ülesehituses tuleb tagada, et uues arenguraamistikus kajastuks ja leiaks järgimist selge pühendumus demokraatlikule valitsemistavale;
39. rõhutab, et kliimamuutusi, hiljutist toiduhindade kriisi ja ülemaailmset finantskriisi võib kõiki seostada piisava ülemaailmse juhtimise puudumisega; rõhutab seetõttu, et ülemaailmne juhtimine peaks olema 2015. aasta järgse arengukava põhiosa;
40. väljendab kahetsust ühtsuse puudumise tõttu ülemaailmse juhtimisega tegelevate asutuste vahel, eelkõige seoses mitmepoolse kaubanduse, rahandus- ja keskkonnavaldkonna ülesehitusega; on seisukohal, et kuna ülemaailmse juhtimise vajakajäämised on viinud riike piirkondlike lahenduste otsimiseni, et vastata piirkondlikust eripärast tulenevatele arenguvajadustele, siis nõuab selline korraldus kooskõlastamist, et vältida poliitika killustumist ja kokkusobimatust mitmepoolsete režiimide ja rahvusvaheliste standarditega; on üldisemalt arvamusel, et riikide jõupingutuste toetamiseks on vaja tegutseda maailma tasandil;
41. märgib, et kuigi aastatuhande arengueesmärkide raamistiku vorm võimaldas seada konkreetseid ja ajaliselt piiratud eesmärke ja sihte, mida on võimalik jälgida kindlate statistiliste näitajate abil, puudub isevastutus nende eesmärkide eest; hoiatab sellega seoses kõigi jaoks ühetaolise lähenemisviisi kehtestamise eest ja usub, et püstitada tuleb ülemaailmsed eesmärgid ja sihid ning kohandada need riiklike ja piirkondlike tausta ja esialgsete tingimustega;
42. juhib tähelepanu sellele, et kõikide tasandite ametiasutustel on jätkusuutlikus arengukavas väga oluline roll, kuna nad osalevad poliitilistes aruteludes, teisendavad võetud kohustused seadusteks, panevad valitsused oma sotsiaal-, keskkonna- ja õiguspoliitika eest vastutama ning tuginevad omavastutuse põhimõttele;
43. nõuab tungivalt, et rahvusvaheline kogukond pööraks erilist tähelepanu sellise volitava ja kaasava keskkonna loomisele, mis võimaldab kodanikühiskonna organisatsioonidel, erasektoril, heategevusfondidel ja teistel sõltumatutel arengupartneritel, samuti ka riikide parlamentidel ja kohalikel omavalitsustel kohalikul, piirkondlikul ja riiklikul tasandil võtta vastutuse poliitika kavandamise ja selle rakendamise järelevalve eest ja täita seeläbi nõuetekohast rolli 2015. aasta järgses raamistikus;
44. nõuab lisaks tungivalt, et noortel ning eelkõige tüdrukutel ja noortel naistel tuleks võimaldada täita 2015. aasta järgses raamistikus põhirolli, ning tuleb meelde, et noorte osalus valitsemises võib tuua laialdast kasu, sealhulgas tugevdada demokraatlikke otsustusstruktuure ja -protsesse ning parandada noorte inimeste ja nende kogukondade heaolu;

Inimõigustel põhinev lähenemistee

45. nõuab, et inimõiguste põhimõtted kaasataks 2015. aasta järgsesse raamistikku, mis peab

tegelema eelkõige ebavõrdsuse, kahjulike traditsiooniliste tavade, diskrimineerimise, soopõhise vägivalda ning marginaliseeritud ja ühiskonnas ebasoodsas olukorras olevate inimeste osalemise ja neile õiguste andmise probleemidega, pöörates erilist tähelepanu noorte, naiste, rändajate, HIV-ga nakatunute, kastipõhise diskrimineerimise all kannatavate inimeste, homo-, bi- ja transeksuaalide ning puuetega inimeste õigustele;

46. nõuab sellega seoses eraldi eesmärgi püstitamist, et käsitleda naisi ja tüdrukuid ahistavat püsivat ebavõrdsust, tugevdada vajalikku poliitilist tahet, vahendeid ja omanikutunnet, loomaks jätkusuutlikud ja tulemuslikud meetmed;
47. rõhutab, et ÜRO 2015. aasta järgses arengukavas tuleb järgida inimõigustel põhinevat lähenemisteed, mille raamesse jäävad sotsiaalsed ja majanduslikud õigused ning samas hõlmatakse ka rahu ja julgeolekuga seotud kodaniku- ja poliitilisi õigusi, samuti õigust arengule;
48. soovib püstitada võrdsuse üldeesmärgi;
49. julgustab ELi toetama arenguriike nende poliitilise tahte ülesehitamisel ja tõhustama jõupingutusi selleks, et ratifitseeritaks ja rakendataks rohkem inimõigustealaseid õigusakte, mille eesmärk on keelustada diskrimineerimine või mis tahes õiguslikud, poliitilised või reguleerivad piirangud ja karistused, mis põhinevad vanusel, sool, rassist, etnilisel kuuluvusel, kastil, kultuuril, religioonil, veendumusel, perekonnaseisul, puudel, HIV olemasolul, rahvuslikul päritolul, rändestaatusel, keeleoskustel, seksuaalsel sättumusel, soolisel identiteedil või muudel teguritel või seisundil; julgustab ka ELi toetama arenguriike asjakohaste sotsiaalkaitse põhialuste loomisel;
50. nõuab tungivalt, et kõik riigid ratifitseeriks soolise võrdõiguslikkuse edendamise eesmärgil ÜRO konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta;

Rahu, julgeolek ja areng

51. rõhutab, et relvastatud konfliktid ja konfliktijärgsed olukorrad on mõned peamistest arengu ja vaesuse vähendamise takistustest ning et need ohustavad demokraatiat; rõhutab ka seda, et rahu ja julgeolek, areng ja inimõigused on omavahel seotud ja tugevdavad vastastikku üksteist; julgustab seetõttu liitu kasutama kõiki asjakohaseid vahendeid, näiteks rahvusvahelist inimõiguste deklaratsiooni või Cotonou lepingu raames ette nähtud vahendeid, et toetada konfliktide ennetamist;
52. nõuab sellega seoses, et prioriteediks seataks võimekuse tugevdamine konfliktidest mõjutatud ja ebakindlates riikides; on seisukohal, et nende riikide stabiliseerumiseks ja arenguks on vajalikud tõhusad rahvusvahelised partnerlused ning ELi liikmesriikide üleminekukogemusel põhinevad teadmiste jagamise ja suutlikkuse suurendamise meetodid, mille alusmudeliks on Busanis toimunud abi tulemuslikkust käsitleval neljandal kõrgetasemelisel foorumil sõlmitud uus kokkulepe tegevuse kohta nõrgestatud riikides;
53. kutsub ELi üles jätkama aktiivset tegevust ebakindlates riikides ning pakkuma selle käigus mitmekülgeid lahendusi, mis on seotud arengupoliitikaga, näevad ette humanitaarabi ning aitavad kaasa loodusõnnetuste riski vähendamisele, konfliktiennetusele ja riigi ülesehitamisele;

54. on arvamusel, et 2015. aasta järgses raamistikus peavad kajastuma Busanis kokkulepitud rahutagamise ja riigi ülesehitamise eesmärgid;
55. rõhutab, et 2015. aasta järgses raamistikus tuleks käsitleda vägivalla ja diskrimineerimise, eelkõige tüdrukute ja naiste vastase seksuaalse vägivalla ennetamist ning et tuleb luua või tugevdada kõigile juurdepääsetavaid igakülge kaitse süsteeme;

IV. Säätvus

56. kutsub ELi üles toetama kaasaval ja läbipaistval viisil sotsiaalsete ja keskkonnalaste säästva arengu eesmärkide ja 2015. aasta järgsete arengueesmärkide vahelise sidususe tugevdamist;
57. rõhutab, et lõpptulemuseks peaks olema „üks ja ainus arengukava”, mis väldib jõupingutuste ja ressursside dubleerimist; rõhutab, et kuigi maailmas kiputakse keskkonna- ja arenguküsimusi lahus käsitlema, peaks EL püüdma leida viise selle lõhe ületamiseks ning looma seoseid nende kahe teineteisest tihedalt sõltuva valdkonna vahele, sealhulgas ka institutsioonilisest seisukohast;
58. rõhutab, et säästvus on ülekaalukalt olulisim küsimus, mille eiramine võib ähvardada kõiki inimarengu aspekte; tunnistab eelkõige, et toit, säästev ja kindel juurdepääs energiale, veemajandus, säästev maakasutus, loodusvarade tõhus kasutamine, merekeskkonna ja muude ökosüsteemide kaitse ja elurikkus, metsade hävitamine ja kliimamuutuste leevendamine ja nendega kohanemine ning loodusõnnetuste ohu vähendamine, säästev tootmine ja tarbimine, sotsiaalse kaasatus ja inimväärne töö on vaesusevastases raamistikus omavahel lahutamatu seotud;
59. juhib tähelepanu sellele, et üldine juurdepääs puhtale joogiveele ja kanalisatsioonile, mis on kui horisontaalne põhiline sotsiaalteenus kõikide eesmärkide saavutamiseks, ning kõikidele kättesaadavad nüüdisaegsed, usaldusväärsed, taskukohased, keskkonnasõbralikud ja säästvad energiateenused on vaesuse kaotamise ja kaasava majanduskasvu tagamise peamiseks vahendiks;
60. rõhutab, et energiajulgeolek nõuab selliste strateegiade rakendamist, mis põhinevad energiaallikate mitmekesistamisel, sealhulgas päikeseenergia, ökosüsteemide ja loodusvarade kaitsmisel, loodusõnnetuse riskide vähendamisel, integreeritud veevarude majandamisel ning turgude, taristu ja reguleerivate meetmete täiustamisel;
61. nõuab ka konkreetseid meetmeid tervete mereökosüsteemide, säästva kalanduse ja säästva vesiviljeluse edendamiseks ja arendamiseks, kuna neil võib olla mõjukas roll toiduga kindlustatuses ja toitumises ning säästvas põllumajanduses;
62. rõhutab, kui tähtis on uues arengukavas sisalduvat diferentseerimise põhimõtet nõuetekohaselt rakendada; nõuab, et tärkava turumajandusega riigid võtaksid kohustuse jagada tulu riigieelarve kaudu oma kodanike vahel ümber, et vaesuse süvik kaoks;

V. Teel seisukoha suunas, mille EL võtab 2015. aasta järgse arenguraamistiku kohta

2015. aasta järgsete aastatuhande arengueesmärkide rahastamine

63. tuletab meelde võetud kohustust eraldada 2015. aastaks 0,7% kogurahvatulust

ametlikule arenguabile; rõhutab, et seda taset tuleb tulevases raamistikus säilitada, ning kutsub kõiki liikmesriike üles seda siduvate õigusaktide kaudu rakendama ja võtma selle eesmärgini jõudmiseks vastu mitmeaastased eelarve ajakavad;

64. rõhutab, kui oluline on ELi eelarve puhul suutlikkus vastata selle ees seisvatele probleemidele, eelkõige kriisi ajal ja eriti seoses arengu rahastamisega; seda silmas pidades ja et ELi eelarve ei piirduks enam ainult maksete assigneeringute taseme küsimusega, nõuab omavahendite loomist, nagu näiteks finantstehingute maks, millest osa peaks minema ELi eelarve IV rubriiki;
65. nõuab, et kliimamuutusega võitlemise ja kohanemise rahastamine kindlasti täiendaks olemasolevaid kohustusi; kutsub seetõttu ELi üles tegema ettepaneku, et kliimaküsimuste rahastamiseks tehtaks kättesaadavaks muud rahastamisallikad kui ametlik arenguabi, võimaldades 2015. aasta järgset aega käsitlevates aruteludes selgitada ametliku arenguabi ja kohanemise rahastamise ülesandeid vaesuse jätkusuutlikus kaotamises;
66. kutsub komisjoni üles ergutama kõikide sidusrühmadega peetavaid arutelusid rahastamismehhanismide kohta, et rahuldada rahalisi vajadusi 2015. aasta järgsel arengumaastikul;
67. tuletab meelde, et 2012. aastal toimunud ÜRO arengukoostöö foorumil rõhutati selgelt, et vaja on suuremat kooskõlastamist, mitte konkurentsi erinevate abimehhanismide ja rahastajate vahel; kutsub ELi üles edendama abi tõhususe tegevuskava, kuna EL ja selle liikmesriigid vastutavad ühiselt abi killustatuse vähendamise eest;

Uuenduslikud rahastamismehhanismid

68. kutsub komisjoni üles jätkama ülemaailmset koostööd teiste doonorriikidega, et töötada täiendavalt välja uuenduslikke arengu rahastamise mehhanisme, kuna nendel ja uutel partnerlustel on uuel arengumaastikul väga tarvilik roll, mis täiendab muid allikaid ja kompromisse säästva arengu rahastamisel; meenutab neile ELi liikmesriikidele, kes on nõustunud kehtestama finantstehingute maksu, et nad kasutaksid osa neist vahenditest säästvale arengule ja kliimamuutuste vastu võitlemisele;
69. juhib tähelepanu sellele, et EL peaks rahastamise suhtes edendama integreeritud ja täiendavat käsitusviisi, sealhulgas avaliku ja erasektori partnerluste kaudu;
70. kutsub ELi üles julgustama rahvusvahelisel tasandil sotsiaalseid, eetilisi ja keskkonnasäästlikke riigihankemenetlusi kui vahendit 2015. aasta järgse raamistiku rakendamiseks;
71. kutsub ELi üles laenude ja toetuste kombineerimise mehhanismi nõuetekohaselt hindama, pidades eelkõige silmas arengualast ja rahalist täiendavust, läbipaistvust ja vastutust, kohalikul tasandil võetavat isevastutust ja võla suhte riski, enne kui ta jätkab laenude ja toetuste kombineeritud kasutamise arendamist, et võimendada rahaliste vahendite kaasamist arenguks ja soodustada mikrokrediidi andmist; kutsub komisjoni üles avaldama juhised ja täpsed kriteeriumid, mis põhinevad ühtlustatud vaesuse vähendamise strateegiatel ja millel on pärast selle uue korra rakendamist selge mõju säästvale arengule;

Siseriiklike tulude suurendamine tõhusa maksustamise ja korruptsioonivastase võitlusega

72. kordab oma nõuet muuta võitlus korruptsiooni, rahapesu, maksuparadiiside, ebaseaduslike kapitalivoogude ja kahjulike maksustruktuuride vastu ELi tegevuskava põhiprioriteediks rahvusvahelistes finantseerimis- ja arenguasutustes, et võimaldada arenguriikidel riigi tulusid suurendada;
73. rõhutab tungivat vajadust riiklike vahendite ulatuslikuma kasutuselevõtu järele ning kutsub seega ELi ja rahvusvahelist üldsust üles suurendama oma toetust arenguriikidele tõhusa maksupoliitika ja jätkusuutliku maksubaasi kehtestamisel ning nende haldusasutuste suutlikkuse, oskuste ja kvalifikatsioonide tugevdamisel, eesmärgiga võidelda ebaseaduslike rahavoogude, maksustamise vältimise, maksudest kõrvalehoidumise ja pettuste vastu ning parandada maksude kogumist;
74. tuletab meelde, et kvaliteetne finantsaruandlus on määrava tähtsusega tõhusaks võitluseks maksudest kõrvalehoidumise vastu; rõhutab seetõttu, kuivõrd oluline on ettevõtjate kasumi- ja tasutud maksude aruannetes täielik läbipaistvus, eelkõige nende ettevõtjate puhul, kes on seotud loodusvarade kasutamisega; seepärast palub komisjonil toetada seda, et Rahvusvaheliste Raamatupidamisstandardite Nõukogu rahvusvahelisse finantsaruandlusstandardisse lisataks nõue, et rahvusvahelised ettevõtted annaksid oma tuludest ja tasutud maksudest aru iga riigi kohta eraldi; tuletab meelde, et see nõue on kooskõlas vajadusega suurendada rahvusvaheliste ettevõtjate sotsiaalset vastutust;

Järelevalvemehhanismid ja näitajad

75. rõhutab kiireloomulist vajadust teha arengu küsimuses asjakohaseid kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid mõõtmisi;
76. juhib tähelepanu sellele, et jõukuse ja arenguni jõudmiseks ning uute sotsiaal- ja keskkonnaprobleemide lahendamiseks on vaja uut näitajate kogumit, mis ei koosne üksnes SKPst, vaid peaks seega hõlmama selliseid näitajaid nagu inimarengu indeks, inimeste vaesuse määr, vaesustõrje indeks ja sissetulekute Gini koefitsient;
77. juhib tähelepanu sellele, et selged ja mõõdetavad näitajad, sealhulgas väljund- ja tulemusandmed, on väga olulised sellistes valdkondades nagu vaesuse kaotamine ning majanduslik ja sotsiaalne areng tehtud edusammude jälgimiseks ja selle kohta aruannete koostamiseks ning need peaksid hõlmama soolist võrdõiguslikkust, tööhõivet, sotsiaalkaitset (nt juurdepääsu tervishoiule ja pensionidele, kaitset töökaotuse puhul ning kaitset spetsiaalsetest elatistest ilmajäämise vastu naiste, laste ja eakate puhul), invaliidsust, rännet ja vähemuste olukorda;
78. kutsub ELi üles töötama välja asjakohaseid algväärtusi, näitajaid ja eesmärgi poliitikavaldkondade arengusiduse mõju mõõtmiseks;

Erasektor

79. rõhutab vajadust rakendada ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid; kutsub sellega seoses kõiki riike üles kehtestama tõelise ettevõtluse õigusraamistikku, edendama täielikku ja viljakat tööhõivet ja inimväärset tööd, inimõiguste, sealhulgas ILO standardite järgimist, läbipaistvust ning sotsiaalseid ja keskkonnanorme;

80. on arvamusel, et erasektorile antava abi põhieesmärk peaks olema tuua arenguriikide inimesed vaesusest välja ning aidata tugevdada arenguriikide erasektorit, arvestades, et selle ebaõnnestumine põhjustaks arengu ja majanduskasvu tasakaalustamatust;
81. nõuab tungivalt, et ELis asuvad ettevõtted, kellel on tootmisüksused arenguriikides, täidaksid oma kohustust järgida inimõigusi ja põhivabadusi, sotsiaalseid ja keskkonnanorme, soolist võrdõiguslikkust, tööõiguse põhireegleid, rahvusvahelisi lepinguid ning maksude maksmise korda läbipaistval viisil;
82. juhib tähelepanu sellele, kui tähtis on kaitsta eraomandit selleks, et toetada investeerimiskeskonda ja õigusriigi põhimõtet;
83. rõhutab, et kuigi erasektoril on majanduses keskne roll, on oma kodanikele kvaliteetsete põhiteenuste tagamine ning seeläbi vaesusega võitlemisele kaasaaitamine siiski riigi peamine kohustus;
84. rõhutab, et avalikus ja erasektoris tuleb leida uusi viise oma huvide, võimete ja jõupingutuste ühendamiseks, et aidata kaasa 2015. aasta järgse kava saavutamisele;
85. rõhutab, et majanduskasv ja areng peaks olema jätkusuutlik, kaasav ja aitama kaasa tootmissuutlikkuse tugevdamisele, inimväärsete töökohtade loomisele ja kõikide sotsiaalsele kaasatusele, et arenguriikidel oleks võimalik oma majandust ümber kujundada; nõuab, et arenguriikides loodaks riiklikult kindlaksmääratud sotsiaalkaitse põhialused ning kaotataks kõik lapstööjõu vormid;
86. juhib tähelepanu sellele, et õiglase kaubandus on kaubanduspartnerlus, mis põhineb dialoogil, läbipaistvusel ja austusel ning millega püüeldakse rahvusvahelise kaubanduse suurema võrdsuse poole¹; on seisukohal, et õiglase kaubandus on näide edukast partnerlusest, kus osaleb palju sidusrühmi kogu maailmast ja tarneahela erinevates etappides ning mis tagab ebasoodsamas olukorras tootjatele juurdepääsu turule, kindlustab jätkusuutliku elatise, järgib tööõiguse reegleid, kaotab järk-järgult lapstööjõu kasutamise ning julgustab keskkonناسäästlikke põllumajandus- ja tootmistavasid;

Poliitikavaldkondade arengusidusus ja kooskõlastamine rahastajate hulgas

87. kutsub ELi üles tagama poliitikavaldkondade arengusidususe kindlakäelise lisamise 2015. aasta järgsesse raamistikku ning pöörama seejuures jätkuvalt erilist tähelepanu järgmistele prioriteetsetele valdkondadele: kaubandus ja rahandus, tervis ja haridus, kliimamuutused, loodusvarad, põllumajandus, kalandus, tervishoid, toitumine ja toiduga kindlustatus, ränne, energia, rahu- ja julgeolekupoliitika ning inimõigused;
88. juhib tähelepanu sellele, et kaubandus võib olla vaesuse vähendamisel juhtivaks jõuks, mis tekitab suuremat võrdsust ja läbipaistvust ning edendab jätkusuutlikku inimarengut ja majanduskasvu; nõuab sellega seoses tungivalt, et EL tagaks oma kaubanduspoliitika sidususe ELi arengueesmärkidega;
89. on seisukohal, et kuigi aastatuhande arengueesmärkidega on kindlasti saavutatud edu arenguabile suurema tähelepanu suunamisel, on pelgalt abile keskendumine liiga kitsas

¹ Nagu see mõiste on määratletud Ülemaailmse Õiglase Kaubanduse Organisatsiooni õiglase kaubanduse põhimõtete hartas.

fookus; arvab, et vaja on ülemaailmset juhtimist hõlmavat uut käsitusviisi, keskendudes kindlalt poliitika arengusidusele ja ülemaailmse tähtsusega avalike hüvede pakkumisele;

90. on arvamusel, et 2015. aasta järgses arengukavas tuleb kindlaks määrata peamised ülemaailmse tähtsusega avalikud hüved, otsustada, kuidas neid rahastada, ning täpsustada, millised ülemaailmsed asutused peaksid nende hüvede osutamise eest vastutama;
91. on seisukohal, et poliitikavaldkondade arengusidusus peaks liikuma kahju mittetekitamise väljavaatest – nii Euroopas kui ka kaugemal – edasi terviklikuma käsitusviisi poole, milles rahvusvahelist kaubandust, keskkonda ja rahvusvahelist finantssüsteemi nähakse kui ülemaailmset avaliku sektori poliitikat, mis aitab edendada ülemaailmseid arengueesmärke; toetab sellega seoses ideed luua ÜRO süsteemi raames ülemaailmne majandusnõukogu;
92. juhib tähelepanu sellele, et poliitikavaldkondade arengusidusus võib saavutada tõelisi ja tõhusaid tulemusi üksnes arenenud ja arenguriikide, tärkavate majanduste ja rahvusvaheliste organisatsioonide ühiste jõupingutuste ja aktiivse kaasatuse kaudu;
93. rõhutab, et tulevane arenguraamistik peaks sisaldama viidet abile ja „arengu tõhususe” kontseptsioonile; on eelkõige seisukohal, et „abi tõhususe” muutmine „arengu tõhususe” tegevuskavaks koondab endas arenguabi, abi globaalse tähtsusega avalike hüvede pakkumiseks ning olemasolevate ülemaailmse juhtimise struktuuride kohandamist, et suurendada nende suutlikkust vastata ülemaailmsetele probleemidele;
94. nõuab tungivalt, et EL tegutseks liikumapaneva jõuna, tagades vastastikuse täiendavuse ja tööjõu jagamise arenguprotsessis kaasaval ja läbipaistval viisil, muu hulgas ühise programmitöö suurema kasutamise abil;

Kõikehõlmavad suunised 2015. aasta järgse arenguraamistiku loomiseks

95. tunneb heameelt komisjoni 27. veebruari 2013. aasta eesmärgikindla ja kaasava teatise üle, mis kannab pealkirja „Inimväärne elu kõigile”;
96. rõhutab, et uue arenguraamistiku üle läbirääkimiste pidamise eesmärgil ühtse ELi seisukoha kindlaksmääramiseks tuleks arvesse võtta alljärgnevaid põhimõtteid:
 - a) 2015. aasta järgse arengukava ülesehituses peaksid kajastuma uued ülemaailmsed, piirkondlikud, riiklikud ja kohalikud olukorrad ja probleemid;
 - b) tulevase kava väljatöötamisel tuleb juhendada arengu- ja keskmiste tuludega riikide täielikust osalemisest ja omanikutundest, samas kui uued kohustused ja tekkiv koormus tuleks võrdselt ja ka õiglaselt jagada kõigi riikide vahel;
 - c) tulevane kava peaks olema eesmärgikindel, universaalne, olemuselt üldine, mitmemõõtmeline ja paindlik, igale riigile sobivaks muudetud lihtsate, täpsete, tegevusele suunatud ja lihtsalt edastatavate sihtidega, see peaks olema kohandatud vastavalt kohalikele, riiklikele ja piirkondlikele asjaoludele ning sellel peaks olema piiratud arv konkreetseid ja mõõdetavaid eesmärke;

- d) väga tähtis on järgida vastastikuse vastutuse, aruandekohustuse, läbipaistvuse, demokraatia, inimõiguste, omandi, hea valitsemistava, õigusriigi, rahu ja julgeoleku, võrdsuse ja õigluse ning soolise võrdõiguslikkuse põhimõtteid ning tagada, et nendega arvestatakse tulevases kavas;
- e) tulevaste eesmärkide edukus määratakse kindlaks kõikide arenguriikide suutlikkusega vastutada oma kodanike heaolu eest, tuua kõige haavatavamad inimesed vaesusest välja, võidelda ebavõrdsusega ning järgida samal ajal inimõiguste põhimõtteid;
- f) erilist tähelepanu tuleks pühendada soolise võrdõiguslikkuse edendamisele ning tüdrukute ja naiste õiguste suurendamisele ühiskonna kõigil tasanditel;
- g) juhib tähelepanu sellele, et uus raamistik peaks endas koondama säästva arengu majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnaaspekti;
- h) hädavajalik on võtta kasutusele kõik võimalikud rahalised vahendid ja uuenduslikud rahastamismehhanismid arengu jaoks, pöörates erilist tähelepanu:
 - i) võitlusele korruptsiooni, maksuparadiiside, maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimise ning ebaseaduslike kapitalivoogude vastu;
 - ii) tärvavate majanduste kohustustele arengukavas ning ka lõunapoolsete riikide ja kolmepoolse koostöö julgustamisele;
 - iii) järelevalvemehhanismide täiustamisele;
 - iv) ametlikule arenguabile ning
 - v) poliitikavaldkondade arengusidususele;
- i) tuleb tagada, et uus raamistik hõlmaks ka muid kui riikide valitsuste tasandi partnereid, et luua võimalusterohke keskkond tõelise demokraatliku omanikutunde ja kodanikuühiskonna toetamiseks;
- j) poliitikavaldkondade arengusidusus on tulevase raamistiku edukuse tagamiseks äärmiselt oluline, võttes arvesse vaesuse muutuvat olemust ja siseriiklike poliitikasuundade mõju globaalses kontekstis;
- k) vaja on selgeid vastutavusmehhanisme, tagamaks, et riigid täidavad oma kohustusi ning tegelevad tulemuslikult 2015. aasta järgses raamistikus käsitlemisele tulevate vaesuse ja jätkusuutlikkuse probleemidega;

97. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning ÜRO peasekretärile.